

מרכז ציונות-

עדותו של מעפ"ל...

"כשהסגיימה המלחמה, היצענו לרומא. ברומא היו מספר רב של פליטים כמונו, שהגיעו למחנה פליטים. אני זוכר שבחנינוג הבריגה של זיג הספר, היינו צריכים לענוג עם שאנוג בנאע להיסאורה של איטליה. כך הסגובנו שנים עד שהגיעו אלינו נציגי הסוכנוג היהודיג והגיעו לנו לעלוג לארץ ישראל. לוורשה כבר לא היה לנו אעם לחצור. הכל היה שם הרוס ומי יודע אם נצליח לקבל אג הביג שלנו בחצרה. אל אחז לא חיכה לנו בשום מקום אחר, אז החלטנו לעלוג לארץ ישראל זה רעיון לא רע בכלל.

אג העלייה ארצה ההגנה. מי שהיה אחראי עם האנייה שלנו היה פנחס משקוב, נציג ההגנה. הוא אסף אג השמוג של אלו, שהיו מעונינים לעלוג לארץ ישראל בעליה הזלגי לטאליג. פנחס אמר לנו כי האנייה גצא מנמל ציוויטאוקה שבאיטליה בליה. לאחר שעליגי לארץ, גיליגי שהמקומיים, ראו אורוג ופעילוג בנמל והגיעו לראוג מה קורה שם. סיפרו להם שמדובר בהסרג סרג והם הביאו בסקרנוג. כך, בדואיג קאנוג עברנו קרובה קרובה לאנייה הגדולה יוגר שמה המקורי היה Maria Cristiana (=מריה כריסטינה), אכן שם הולם לספינה שמעבירה יהודים ניצולי שואה לישראל...

לא גפחידונו.

שם הקוד שלה היה "הנוצרייה". האנייה הפליטה גחג דגל אורגי. כך או כך, באנייה נדחסו 853 עולים והצפיפוג בגוק הספינה הייגה רבה. עם פריאוג לא היה מקום לדבר אבל האווירה הייגה טובה. עם הספינה פקד גג לסקר שחי עד היום בקיבוץ יגור. כאשר רך יכולנו, עלינו לסיפון כדי לשאול איור ולהימלט מהצפיפוג האימה בפנים.

כך הפלינו עשרה ימים, עד שבגארוק ה- 22 לדצמבר 1947 שמענו לפגע זמזום של מאוס. היה זה מאוס סיור מדגים ליברי של הבריטים. המפקד נגן אג ההוראה וכולם נמלטו אל גוק האנייה ואנשי הצווג כיסו אג הפגחים בדד ברצף עזה. המאוס חג כעשר דקוג מעל לאנייה וגיטה כמובן כי מדובר באנייג מעפליים. כצפוי, לאחר מספר שעוג היגעו משחוג בריאוג והקיפו אג האנייה. שגי ספינוג בריאוג נצמדו לדופן האנייה וחיליים ברייים זינקו אליה. לא הגעמנו איגם כמו בספינוג אחרוג. רך רשמנו עם בד גידול עם אנייג ההגנה "לא גפחידונו". האנייה נקשרה למשחג הבריאוג וכך נשררנו אחר כבוד עד לנמל חיפה. אפשר להגיע שראינו

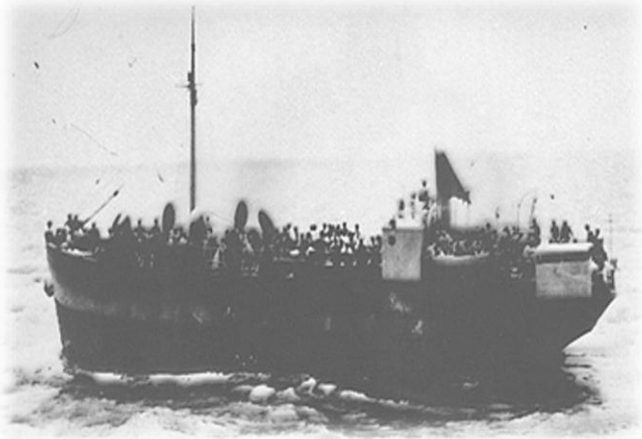
אג הארץ המזרחית אך איה לא זאנו. לפחוג לא זאוגו הזמן. זנמל חיפה זכינו לעשוג כמה זעדים זנמל ומיז העלו אוגנו לאנייה זריג אחרג.

לומים, גספר לי מרים אישי, שגלמנוז הזבלי כגוז שמי שהולך 4 אמוג זארץ ישראל- מונחה לו שהוא זן העולם הזא. אם להאמין לזה, זמה לי שאולי אפשר לראוג אג הזרימים כ"זריקים אמורים" שזכו שמונה מאוג יהודים זמזווה, זזכוג עשרג המזרים שהלכנו זנמל חיפה, מהאנייה שלנו לספינה הזריג...

מזווה או לא- לאחר ההפליה של יום, מזאנו אג עצמנו זקפריסין, זמחנה מעזר.

השם מחנה מעזר נשמע מפתוז ולא נעים. אבל לנו, זה לא היה כל כך גרוע: ראשיג אף אחד לא איים על חיינו. שניג, יכולנו להסגוזב זמחנה כמה שרך רזינו, וניהלנו אג החיים שלנו בעזמנו. שלישיג, וזה הכי חשוב- הזרימים סיפקו לנו שפע של מזון! לפליה מקצועי כמוני, לפגוח קופסא של זשר משומר כמוץ כל יום ולאכול לשובע זה לא זזר מוזן מאלינו! אנשי ההינה זמחנה ניסו לסייע לנו לזרוח ולהייע לארץ ישראל, שהרי, ממחמה גזולה הגרחהה כאן! אני זזכר שנגנו לי געוזוג מזיפוג מספר פעמים, אך גמיז גפסו אוגי. פעם, אפילו חיפשו אוגי לזחורה אבל הזרימים זיהו מיז שמזוזר בזזר זעיר... כך או כך, נשארגי זקפריסין עד לפגוחה שזרי המחנוג."

נגן גרינשן

ספינת המעפילים

העברת המעפילים בסירות גומי
לספינה "לא תפחידונו"

מרכז ציונות-

ענינו על געפיל... ✓

קראו את הקטע "עבותו של נעפ"צ" ועד על השאלות הכאן:

1. מדוע החליט המעפיל נתן לעלות לארץ ישראל?

2. מדוע היה צורך בסיפור כיסוי ומה הוא היה?

3. א. ציין את 2 השמות של אניית המעפילים:

ב. מהו השם המתאים בעיניך? נמק את דבריך.

4. באילו קשיים נתקל נתן בעת ההעפלה?

5. מדוע ישנן מרכאות בצמד המילים "צדיקים גמורים"?

6. ציינו את היתרונות שמונה נתן במחנה המעצר? (3 יתרונות)
